

Τι ουσιαστικά προβλέπει η πρόταση Αναθεώρησης του Συντάγματος από την Κυβέρνηση αναφορικά με την Εκκλησία και το Έθνος

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

Τί ουσιαστικά προβλέπει η πρότασι Άναθεώρησης του Συντάγματος από την Κυβέρνησι αναφορικά μέ την Έκκλησία καί τό Έθνος

Ψηφίζονται αύριο από την Όλομέλεια τής Βουλής οί προτάσεις άναθεώρησης του Συντάγματος, πού κατετέθησαν από την Συμπολίτευσι καί την Άντιπολίτευσι. Ήδη τό πόρισμα τής Έπιτροπής Άναθεώρησης του Συντάγματος, παρεδόθη στον Πρόεδρο τής Βουλής καί κατά την έπιταγή του Συντάγματος θά πραγματοποιηθῆ η προβλεπομένη πρώτη ψηφοφορία.

Ή πρότασι άναθεώρησης του Συντάγματος, πού κατετέθη από τό κυβερνόν κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, αναφέρεται καί σέ διατάξεις πού άφορούν στίς σχέσεις Έκκλησίας-Πολιτείας, στήν έπιβολή του Πολιτικού όρκου, στήν έξοβελισμό των έννοιων τής οικογενείας καί του Έθνους καί στήν συνταγματική περιωπή του άνυπάρκτου κατά φύσιν έτέρου γενετησίου προσανατολισμού, ως κατοχύρωσι του «δικαιωματισμού».

Είδικώτερον διά την άναθεώρησι του άρθρου 3 του ισχύοντος Συντάγματος στό περίγραμμα τής άναθεωρητικής λογικής του καταλέγεται η τυπολογία των σχέσεων Πολιτείας-Έκκλησίας. Δέν έπιλέγεται μέν η άπ'

εὐθείας κατάργησι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος, πού θά ἐπέφερε τεκτονικόν σεισμόν, μέ τήν κατάργησι τῆς συνταγματικῆς προστασίας τῶν Καταστατικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀλλά ἡ εἰσαγωγή στό ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος τῆς ἀορίστου ρήτρας διά τήν «κρατική θρησκευτική οὐδετερότητα», μέ τόν ὄρο «ἡ Ἑλληνική Πολιτεία εἶναι θρησκευτικά οὐδέτερη», καί τήν ἐρμηνευτική δήλωσι περί ἐπικρατοῦσης θρησκείας, πού ὅμως ὑπονοεῖται, ἡ κατοχύρωσις της ὑπέρ ὅλων τῶν γνωστῶν θρησκειῶν τῆς χώρας, ἤδη στό ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος διά τήν θρησκευτικήν ἐλευθερία. Τό ἰσχύον ἄρθρο 3 ρυθμίζει τίς σχέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μέ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὡς διεθνές Νομικόν Πρόσωπον καί δηλώνει τόν σεβασμόν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας πρός τή διαμορφωμένην κατά τό κανονικόν δίκαιον σχέσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέ τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (δογματική ἐνότητα, καθεστώς Νέων Χωρῶν, Κρήτης, Δωδεκανήσου, ἀλλά καί Ἁγίου Ὁρους σύμφωνα μέ τίς εἰδικότερες προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 105). Διά τήν ἀκρίβειαν, τό Σύνταγμα εἰσάγει δύο διαφορετικά συστήματα σχέσεων Κράτους καί Ἐκκλησίας. Ἐνα σύστημα συνταγματικῶς ρυθμισμένων σχέσεων (πού ἐξειδικεύει ὁ νόμος) μέ τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί ἕνα σύστημα ὁμοταξίας μέ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Τό ἄρθρο 3 λειτουργεῖ προστατευτικά διά τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τήν διεθνῆ νομικήν καί κανονικήν του θέσι, συμπεριλαμβανομένων τῶν ιδιαίτερων Ἐκκλησιαστικῶν καθεστώτων, στήν Ἑλλάδα πού τό ἀφοροῦν εὐθέως. Τό ἰσχύον Σύνταγμα εἶναι συνεπῶς θρησκευτικῶς φιλελεύθερον. Εἶναι πλέον προστατευτικόν διά τήν θρησκευτικήν ἐλευθερίαν καί ἰσότητα ἀπό τή λεγόμενην θρησκευτικήν οὐδετερότητα. Ἡ οὐδετερότητα δέν εἶναι laicite. Ἡ laicite εἶναι ἱστορικῶς μία πολιτική θεολογία πού συγγενεύει μέ τόν Δεῖσμόν. Ἡ θρησκευτική οὐδετερότητα ἐμφανίζεται σέ κράτη στά ὁποῖα συνυπάρχουν Καθολικισμός καί Προτεσταντισμός. Ἡ θρησκεία τοποθετεῖται στήν ιδιωτικήν σφαῖραν ἢ μᾶλλον στήν σφαῖραν τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν. Ἐφόσον στήν Ἑλληνικήν ἔννομον τάξι, ἰσχύει πλήρως τό ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος καί τό ἄρθρο 9 τῆς ΕΣΔΑ, ἡ προσθήκη τῆς ρήτρας τῆς θρησκευτικῆς οὐδετερότητος, ἐνσωματώνεται «μεθοδικῶς» στό ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος πού ἀφορᾷ μόνο στήν «Ἐπικρατοῦσα» Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί ὄχι ὡς ὄφειλε στό ἄρθρον 13, πού ὅπως ἀνεφέρθη κατοχυρώνει τήν θρησκευτικήν ἐλευθερίαν ἰσοτίμως ὅλων τῶν γνωστῶν

θρησκευῶν (πού δέν ἔχουν κρύφια δόγματα καί ἡ λατρεία τους δέν ἀντίκειται στήν δημόσια τάξη καί τά χρηστά ἤθη) καί διαρρυθμίζει συνολικῶς τό θρησκευτικόν φαινόμενον καί ἐπομένως περιλαμβάνει στό κανονιστικόν του πεδίων ὅλες τίς γνωστές θρησκείες, διά νά ἐπιτευχθῆ, διότι αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς συγκεκριμένης προτάσεως ἀναθεωρήσεως, ἡ παγία θέσις τῆς Ἀριστερᾶς ὅτι ἡ διάταξι τοῦ ἄρθρου 3 ἔχει μόνο διαπιστωτικόν καί ὄχι κανονιστικόν περιεχόμενον, μέ ὅτι αὐτό δικαιοπολιτικῶς συνεπάγεται (κατάργησις συμβόλων, ἀπομείωσις θρησκευτικῶν ἐορτῶν, ἀπεκκλησιοποίησις τοῦ Ἔθνους). Ἡ τυχόν ψήφισις αὐτῆς τῆς τρομακτικῆς ἀλλαγῆς, στίς σχέσεις Ἐκκλησίας-Πολιτείας θά ἀνοίξη τόν δρόμο καί αὐτή εἶναι ἡ μεθόδευσις τῆς Κυβερνήσεως, στά γνωστά στρατευμένα ὄργανα πού ἀποτελοῦν καλοπληρωμένες ὁργανώσεις «σφραγίδα» τοῦ συστήματος, ὅπως τοῦ Open Society Foundation τοῦ κ. G. Soros λ.χ., νά προσφεύγουν στό δικαστικό σύστημα καί νά γκρεμίζουν τό ἓνα μετά τό ἄλλο τά σύμβολα καί τά προτάγματα τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, ὥστε τελικά νά καταργηθῆ μέ δικαστικές ἀποφάσεις, ἐν τοῖς πράγμασι, τό ἄρθρο 3 καί νά μετατραπῆ σέ ἀπλή διαπιστωτική δήλωσι. Ἄλλωστε αὐτός, εἶναι ὁ «μύχιος» πόθος τῆς Ἀριστερᾶς, ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τήν διανόησι της καί τήν σχετική ἀρθρογραφία της.

Ἡ πρότασις ἀναθεωρήσεως τῶν ἄρθρων 13 παρ. 5, 33 παρ. 2 καί 59 παρ. 1 καί 2 διά τήν καθιέρωσι τοῦ πολιτικοῦ ὄρκου καί ἡ κατάργησις τῆς προαιρετικότητος στήν ὀρκοδοσίαν αἰρετῶν καί δημοσίων λειτουργῶν στοχεύει προδήλως στήν ἀποσύνδεσι τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τόν Δημόσιον βίον καί στήν ἀπομείωσι ἑνός ἐκ τῶν βασικῶν στοιχείων τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος πού εἶναι τό «ὀμόθησκον». Προσβάλλει ὁμως καταφώρως τήν ἔννοιαν τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος, διότι ἐπιβάλλει στούς ἐνθέους αἰρετούς καί δημοσίους λειτουργούς Ἑλληνας πολίτας, τήν διά τοῦ Συντάγματος δημοσίαν δήλωσι ὡς ὄντολογικοῦ τους θεμελίου, ὄχι τῆς πίστεώς τους στό θεῖον καί ἱερόν, ἀλλά στόν ἑαυτό τους. Ἡ ἐπιβολή αὐτή ἀποτελεῖ παραβίασι τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος καί τοῦ ἄρθρου 9 τῆς ΕΣΔΑ. Ὅπως τυγχάνει ἀπαράδεκτον νά ὑποχρεοῦται ὁ ἄθεος πού θεωρεῖ ὡς ὄντολογικόν του θεμέλιον τόν ἑαυτόν του, δηλαδή τήν τυχαίαν συνάρμοσι τῶν κυττάρων του ἐκ τῆς ὁποίας μυστηριωδῶς προκύπτουν μεταφυσικά ἔννοιαι ὡς ἡ τιμή καί ἡ συνείδησις, νά δηλώνῃ τό θεῖον καί τό ἱερόν, οὔτω καί ὁ ἐνθεος νά ὑποχρεοῦται νά ὀρκοδοτῆ στόν ἑαυτόν του.

Ἡ πρότασις ἀναθεωρήσεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Συντάγματος πού εὐθέως ἀπομειώνει καί ἐξαφανίζει τήν ἔννοια τῆς οἰκογενείας ὡς πρωταρχικοῦ κυττάρου τοῦ Ἕθνους καί τοῦ προσδίδει μόνο «ὕλιστικόν» περιεχόμενον, ἀποσυνδέον τήν ἔννοια τῆς οἰκογενείας ὡς θεμελίου τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἕθνους ὅπως σήμερα προβλέπεται, εἶναι ἀπαράδεκτος καί προσβλητική διά τήν ἰδιοπροσωπείαν τοῦ λαοῦ μας, ἀλλά ταυτόχρονα καί δολιοτάτη διότι θέλει νά πραγματοποιήσει τήν ἰδεοληψία τῆς Ἀριστερᾶς διά τό διεθνιστικόν κοσμοεἶδωλον, πού τήν ἐκφράζει καί τήν συνέχει. Ἄλλωστε, ὅλοι οἱ τῆς Κυβερνήσεως διακηρύσσουν ὅτι εἶναι Διεθνιστές καί ὅτι αἰσθάνονται ἀποστροφή γιά τόν ἐθνισμό, τοῦ ὁποίου τήν ἔννοια διαστρέφουν τεχνηέντως, ταυτίζοντάς τον, μέ τήν παθογένεια τοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἡ causa τῆς συγκεκριμένης προτάσεως εἶναι νά παύσῃ ὁ δεσμός οἰκογενείας καί Ἕθνους, ὡς πρωταρχικοῦ κυττάρου καί θεμελίου τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς του, ὥστε νά «ἀνοιχθῇ» τό Δημόσιο Ταμεῖο τοῦ Κράτους, στήν ἐπιδότησι καί ἐπιχορήγησι ἄλλοεθνῶν οἰκογενειῶν, πού κατά χιλιάδες ἐποικίζουσι τήν χώρα, ὥστε νά ἀλλαγῇ ἡ ἐθνική καί θρησκευτική τῆς ὁμοιογένεια, ὑλοποιώντας ἑτεροχρονισμένα, τό σχεδιασμό τοῦ Τουρκοαιγυπτίου Ἰμπραήμ Πασᾶ 200 χρόνια μετά ταῦτα, ὁ ὁποῖος ἐσχεδίαζε τήν μεταφορά τῶν ἀναπομεινάντων Ἑλλήνων στήν «Ἀραπιά» καί τήν ἐγκατάστασι ἐδῶ φελλάχων, ὥστε νά «ριζώσῃ νέα ράτσα» ὅπως ἔλεγε.

Τέλος ἡ ἀναθεώρησις, μετά συμπληρωματική πρότασι 50 Βουλευτῶν τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, πού θεσμοθετεῖ ὡς συνταγματικῶς προστατευομένη ἀξία, τόν παρά φύσιν «γενετήσιον προσανατολισμόν», πού δέν μπορεῖ νά χαρακτηρισθῇ ὡς ἀνθρώπινον δικαίωμα διότι οὐδεμία σχέσι ἔχει μέ τήν ἀνθρωπίνην φυσιολογίαν καί ὄντολογίαν, καταδεικνύει τόν ἐκχυδαϊσμόν καί τόν εὐτελισμόν τῆς προτεινομένης συνταγματικῆς ἀναθεωρήσεως καί ἀποτελεῖ ἕνα πρόσθετον βῆμα στήν ἐπικράτησι τῆς νέας θρησκείας τοῦ «δικαιωματισμοῦ», βασικοῦ ἐχθροῦ τῆς δημοκρατίας, «πρός τέρψιν» τοῦ νέου ἱερατείου του!!!

Κατά ταῦτα ἡ ψήφισι τῶν συγκεκριμένων διατάξεων ὀδηγεῖ ἀναπόδραστα στόν ἀποχριστιανισμόν τῆς χώρας καί ὅσοι συνεργοῦν ἢ «ποιοῦν τήν νήσαν» εἶναι ὑπεύθυνοι καί «ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καί ἐν τῷ μέλλοντι» ἀσχέτως ἐάν τό πιστεύουν ἢ ὄχι.

Ὅταν θά ἔρθῃ ἡ ὀριακή ὥρα «μηδέν» διά τόν καθένα μας, τότε θά δοῦμε ὅλοι τήν Ἀλήθειαν! Ἀλλά τότε θά εἶναι πολύ ἀργά!

**Μή λησμονοῦμε ὅτι οἱ ἀνθρώπινες ἐξουσίες εἶναι ἐφήμερες καί
τρεπτές καί ὅσοι κλίνουν «εὐπειθῶς τήν κεφαλὴν» ἐνώπιόν τους,
πωλοῦν «ἀντί πινακίου φακῆς» τὰ αἰώνια «πρωτοτόκιά» τους.**

Πειραιάς 12/2/2019

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ**